

On the Blessing of Listening

In light of Existentialism

R. Mois Navon

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – Re'eh 5781

דברים פרק יא

(כו) ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה :

What exactly are the blessing and the curse being referred to here ? The Torah tells us immediately:

(כו) את הברכה אשר תשמעו אל מצות קולק אלהיכם ... (כח) והקללה אם לא תשמעו אל מצות קולק אלהיכם ...

But since when is “listening” a blessing? This doesn't seem to make a lot of sense; I mean we all know what blessings are – and they don't consist of simply “listening”. Indeed the Torah itself knows this, as we see in numerous places how it tells us that blessings consist of all the good things people want in their lives. Take for example the famous blessings of parshat Ki Tavo:

דברים פרשת כי תבוא פרק כח

(ג) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : (ד) ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך : (ה) ברוך טבאך ומשארתך : (ו) ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך : (ז) ותן קולק את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרךך אהד וצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך : (ח) יצו קולק את הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר קולק אלהיך נתן לך : (ט) קימך קולק לו לעם קדוש פאשר נשבע לך כי תשמר את מצות קולק אלהיך והלכת בדרךיו : (י) וראו כל עמי הארץ כי שם קולק נקרא עליך ויראו ממוך : (יא) והותרך קולק לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע קולק לאבותיך לתת לך : (יב) ופתח קולק לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלויית גוים רבים ואתה לא תלנה : (יג) ונתנה קולק לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות קולק אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות :

3 Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field. 4 Blessed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, and the fruit of thy cattle, the increase of thy kine, and the young of thy flock. 5 Blessed shall be thy basket and thy kneading-trough. 6 Blessed shalt thou be when thou comest in, and blessed shalt thou be when thou goest out. 7 The LORD will cause thine enemies that rise up against thee to be smitten before thee; they shall come out against thee one way, and shall flee before thee seven ways. 8 The LORD will command the blessing with thee in thy barns, and in all that thou putteth thy hand unto; and He will bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee. 9 The LORD will establish thee for a holy people unto Himself, as He hath sworn unto thee; if thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, and walk in His ways. 10 And all the peoples of the earth shall see that the name of the LORD is called upon thee; and they shall be afraid of thee. 11 And the LORD will make thee over-abundant for good, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy land, in the land

which the LORD swore unto thy fathers to give thee. **12** The LORD will open unto thee His good treasure the heaven to give the rain of thy land in its season, and to bless all the work of thy hand; and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow. **13** And the LORD will make thee the head, and not the tail; and thou shalt be above only, and thou shalt not be beneath; ...

The Ohr HaHayim notices this anomaly and explains the extra word “et” in the beginning of the verse as coming to add to the prevailing notion of blessing:

אור החיים דברים פרק יא פסוק כז

את הברכה אשר וגו'. אמרו את, להעיר כי מלבד הברכה המושגת מדרך ה' עוד לו עמה יעוד הטוב, והוא אשר תשמעו כי השמיעה בתורה הוא תענוג מופלא ומחיה הנפש כאמרו (ישעיי נ"ה) שמעו ותחי נפשכם, ...

So what exactly is he referring by this “pleasure” (ta'anug) of listening to the Torah?

Perhaps he means listening to a good darshan during Shabbat services 😊.

Perhaps. But I believe there is something much deeper here.

To understand, we must realize that that this speech of Moshe's refers to the event that is to take place on Har Grizim and Har Eval and during which the Leviim would pronounce blessings to one side and Curses to the other – saying “Baruch is the one ...” and “Arur is the one ...”.

דברים פרק יא

(כו) וְיֵאָמֵר אֲנֹכִי וְתָנוּ לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וּקְלָלָה ... (כט) וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲדָ יִקְוֶה אֱלֹהִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָהּ בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִים וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הַר עֵיבָל:

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לב עמוד א

הפכו [הלוויים] פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה: ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה, ואלו ואלו עונין אמן, הפכו פניהם כלפי הר עיבל ופתחו בקללה: +דברים כז+ ארוך האיש אשר יעשה פסל ומסכה, ואלו ואלו עונין אמן, עד שגומרין ברכות וקללות.

What exactly is the meaning of “Arur” (acursed)?

Looking to the first time that the word appears in the Torah, the commentators explain the word as it was said on the snake.

בראשית פרק ג פסוק יד

וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

- רד"ק ברא' ג:יד - ... וכל לשון מארה הוא ענין חסרון והברכה בהפך היא תוספת טובה.
- כלי יקר ברא' ג:יד - והנחש אין לו שום הנאה
- ספורנו ברא' ג:יד - ארוך אתה מכל. שישגיג תאוותיו וצרכיו בצער ובחסרון תענוג.

There is that word again, “ta'anug” (pleasure). Why is it that one would attain all his desires and all his needs (taavotav v'tzrachav) and yet be lacking in pleasure?!? The answer can be found in the philosophy of the existentialists. You see, ever since Nietzsche declared that “God is Dead” (Parable of the Madman, 1882), philosophers have had to deal with this issue. It is to this issue that the opening verses of our parsha

are really coming to explain. So about 60 years after Neitzche declared God dead, Albert Camus (e.g., The Stranger, 1942) explained that:

“for anyone who is alone, without God and without a master, the weight of days is dreadful.”

"לכל מי שנמצא לבדו, ללא אל ... משקל הימים נורא הוא."

What he is saying is that if there is no Creator, then there is no Purpose (tachlit), and life has no meaning (mashmaut). You can have all the blessings in the world – all of your desires and needs fulfilled (taavoveicha v'tzrachecha) – but your life will be meaningless, and so you will have no pleasure (ta'anug), you will be “arur” (accursed).

And that is why our verses teach that the true blessing is the blessing of “listening” – it is listening to the Torah that acknowledges that there is a Creator, that there is a Purpose, that there is a meaning to one's life. And that is to this that the Ohr HaHayim hints:

אור החיים דברים פרק יא פסוק כז

... ותלה הכתוב הברכה בשמיעה ולא הזכיר לא מעשה ולא שמירה, לפי שהשומע דברי אלהים חיים התורה מטיבה נפשו ... :

So let me take this opportunity to bless you all: May you realize that there is a Creator, that there is a purpose, that there is a meaning to your lives; and thus may you take pleasure (titangu) in all the great blessings that God should bring your way.

Shabbat Shalom.